

ΟΣΙΟΣ ΝΕΙΛΟΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ Ὁ βίος τοῦ Ὁσίου Νείλου τοῦ Ἁγιοπετρίτου, εἶναι μιὰ θαυμαστή διήγηση γιὰ ἓναν Ἅγιο πὸν ἔζησε στὴ σκοτεινὴ περίοδο τῆς δουλείας τῶν Ἑλλήνων στοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ ἐπιδίωξε μέσω τῆς ὑπέρμετρης μοναχικῆς ἄσκησης, νὰ ἀντικρίσει τὴν ὑπέρλαμπρη δόξα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸ βράχιο ἀκροτόπι τοῦ Ἄθωνα. Μετεωριζόμενος κυριολεκτικά, ἀνάμεσα στὴ γῆ καὶ τὸν οὐρανό, ἀνάμεσα στὴν κάτω καὶ τὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, «μόνος μόνῳ τῷ Θεῷ προσευχόμενος», ἀναδείχθηκε «συγκληρονόμος τῶν υπέρφωτων διαδημάτων, πάντοθεν περιλαμπόμενος μὲ τὰς γλυκείας ἐκείνας ἀκτῖνας τῶν Θείων ἀπαυγασμάτων», κατὰ τὸν βιογράφο του, Ἱερομόμαχο Προκόπιο τὸν Ἁγιοπετρίτη. (Ἀκολουθία ... σ. 24).

Ἐὰν ὅμως εἶναι κατανοητά, μέσα ἀπὸ τὶς γραπτὲς πηγὲς τὸ χρονικό, τὸ ἱστορικό καὶ τὸ γεωγραφικὸ πλαίσιο τοῦ βίου του, τόσο ἀκατανόητα φαίνονται γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς τῶν τεχνολογικῶν ἀνακαλύψεων καὶ τῆς ὑλικῆς εὐμάρειας, ὄχι μόνον τὰ πολύχρονα ἀσκητικὰ παλαίσματά του στὴν ἀπομονωμένη σπηλιὰ ἐν μέσω τοῦ φοβεροῦ κρημνοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀκόμα ἡ λέξις ἄσκηση.

Οἱ Ἁγιορεῖτες Ἀσκητὲς τοῦ 17^{ου} αἰῶνα, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους συγκαταλέγεται καὶ ὁ Ὁσιός μας, ζοῦσαν μὲ πολλοὺς κόπους, μὲ μεγάλη σκληραγωγία καὶ αὐστηρὴ νηστεία, κατοικοῦσαν σὲ πέτρινους οἰκίσκους ἢ σπήλαια, τρέφονταν μὲ παξιμάδι, κουκιά, ἀποξηραμένα κεράσια, μῆλα καὶ κάστανα, ἐνασχολούμενοι συνεχῶς μὲ χειρωνακτικὲς ἐργασίες καὶ μὲ τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή. Σήμερα, γιὰ ἐμᾶς πὸν διάγουμε τὸν σύγχρονο τρόπο ζωῆς στὰ ἀστικά κέντρα καὶ τὴν ἐπαρχία, ὅλοι αὐτοὶ οἱ Ἅγιοι μᾶς φωτίζουν μὲ τὴ χάρι καὶ τὴ σοφία τους καὶ μᾶς διδάσκουν, πὼς μπορούμε κι ἐμεῖς μέσα ἀπὸ τὶς φροντίδες τῆς ζωῆς, νὰ φθάσουμε στὴ δικὴ τους τελειότητα, τὴ θέωση καὶ τὴν ἀγιότητα. Σύμφωνα τώρα μὲ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ἀγιότητα ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς μιμήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ζωῆς τῶν Ἁγίων.

Οἱ Ἅγιοι δὲν ἀπαιτοῦν ἀπὸ ἐμᾶς, νὰ κάνουμε τὰ ὑπέρμετρα ἀγωνίσματά τους, ἀλλὰ μὲ ταπείνωση καὶ προσευχὴ πρὸς τὸν Θεό, νὰ ἀντλήσουμε ὅπως καὶ αὐτοί, δύναμη ἀπὸ Αὐτὸν καὶ νὰ βαδίσουμε στὰ ἴχνη τους, ἀσκώντας τὶς ἀρετὲς τους: τὴν πίστη, τὴ θυσιαστικὴ ἀγάπη, τὴν ταπείνωση, τὴν ὑπομονή, τὴ διάκριση καὶ κυρίως τὴ συμμετοχὴ μας στὴ λειτουργικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας...

Νικόλαος Ι. Κουφός